

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1911-1913 : L
84:1 - 41**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste

Jag har verkligen en mycket stor motvilja mot att fara till Belgien för att rädda Lucy. Jag kan inte hjälpa det, det har blivit så. Det är fyra gånger.

Jag nu har varit där, alltid under stora ångsat för mig och stort lidande och många missräkningar för dig.

Det som barn är motvilja kan man emellertid naturligtvis övervinna, men jag undrar nå mycket om det vare bra för dig, att jag gör de detta. Du vet för det första, att Ib. alls inte tycker om att jag är med, antingen fick han första gången ett obehagligt intryck av min personlighet eller att han gillar det honom. Då du kommer i sällskap med en ung flicka, som han betraktar som en sällskapsdam, bryr han sig inte om det.

Det är väl litet värre ~~att~~, ~~men~~ du har en given åsigt med dig, som ändå är något. Jag för min det förstår nå väl att han är förtjusad och svullen och en bland de mest betydande män i sitt land, men jag blir nå rasande på Karlén, när vi kommer i varandras närhet för hans fram och åter och hänsynslöshet, nå att aldrig kan jag tycka om honom när en nå. Men det behövs ju inte heller. Har du aldrig hämtat på att

när vi två gånger minat ha rest i gemensamt Belgien utan att han svarat på dina brev eller visat^{sig} nå som detta till en stor del ha berattat på att han inte tyckte om att jag var med. Det är just min närvaro, som alltid har gjort det så svårt för oss där, när näcker på detta.

Kunde du möjligtvis råda honom utan mig så skulle jag väl försöka fara med, men det är inte nå. Om du never ut med mig, nå undrar ju ingen på att du far ut och ett par dagar resa till Belgien för dig, blir ju något som ingen nämnda kan förstå på. Jag vet att jag nu förefaller ålygga

dukt ty skän möt att sätta och är obehagligt, det var verkligen nöjande med det. Skän är i alla fall ty skän. Nu försör och när inte tillräckligt på sin förtjänst.

göfvensom om att ha förmånen kända där. Men
Men så blev här. Jag hade kunnat höra ut det som
och egenskaper och det var en vill, men det är nå
värt. Det är något oförnuftigt och oronligt, men
har nått mig i kroppen. Det har alltid gått nå illa för
ans där, det är vår döds döda har Permitt

Ja minst fick jag anskriften av pastor mans berättel-
selna. Tack! det var en vacker tanka av dig att skriva
na upp detta. Det var en hjälp att veta litet hur
han såg ut. Jag tror nu att han måste ha haft ett
gott temperament, kanske till och med litet yster i
ungdomen. Jag ämnar inte låta henne vara värd
betygdet av styvmorern att något skapiskt
kommer fram, så fort han inte känner trycket. Fa-
stern själv var nog mer nöjd med att hennes
mor. Jag tänker att denna var mer som Gerda, fast
i ungdomen mer estetiskt begåvad. - Det är en
präst i Lunde, som har beskrivit litet omkring
går de rista ären och genom honom har jag fått
veta, att den första prästen i Emtervik var en bursau
från Märbacka, som kallade sig Morrell. Han bodde
här hela livet, det fanns ingen ritlig prästgård på
hans tid. Denne Morrell var präst här från 1724 till 1750,
förest hade vi lgt under Lunde. Morrells dotter blev gift
med Lypelius, som också var präst här och ävde Märbacka
Lypelius dotter gifte sig med Wemmervik. Wemmerviks dotter
med dagerlöf. - Fler många prästers blod, som flyter
i mina ådror skulle vara roligt veta.

Det är nå beaktat, när jag har gjort dig ledare. Jag
ordar inte skriva.

Mätte du åtminstone ha haft det nå bra som
möjligt med lystans. Eller blir väl värd-
nig, men det har hun väl varit egentligen alltså
otta dag. Fler gjorde ju det mest skrämmande ^{med en lå} uttryck

Jag vet vad jag var ämnad skriva om, det var
om slottet. Du hade förmå honom att ^{först} riktigt sätta
ta dig in i auktors appäran, i full sin skän gå in på
någon ändring i testamentet. Om det gäller auktors
tjänare här väl slottet affras. Men jag vet inte om det